

Gerry Loose je škotski pesnik, dramatik, oblikovalec poetičnih vrtov, ekolog in družbeno angažiran kritični razumnik. V njegovi poeziji odsevajo, kot meni Tom Leonard, “intimno in osebno, javno in globalno: dosledna filozofija in zavest, ki povezuje brazde zgodovine in individualne izkušnje in vanje seje besede”. Pesnik se dotika najrazličnejših vsebin, od duhovnosti starih Keltov do sodobnega atomskega oboroževanja. Naklonjen je slehernemu bitju in stvari v ponavljajoči se preteklosti in minevajoči sedanjosti. Poezija začudenosti, seksualnosti, razvnetega razuma. Lahko bi dodali, da verzi Gerryja Loosa ukinjajo razliko med subjektivnim in objektivnim ter izrekajo hipna izžarevanja resnice, ki jo je mogoče doživeti le kot ekstazo in sočutje do vsega, kar nas obdaja. Skrivnost človekove povezanosti z dušo sveta zapisuje v skrajno asketskih dvostičjih (*Srnina steza do mojih vrat*) ali mogočno orkestriranih pesnitvah (*That person himself*). Gerry Loose je med drugim izdal zbirke *Change*, *Yuga Night*, *Knockariddera*, *a measure*, *Eitgal*, *Being Time*, *The Elementary Particles*, *Tongues of Stone*. Ustvarjal je ambientalne, gledališke in radijske igre in filme ter poetične vrtove v Glasgowu, Montpellieru in drugod. Za svoje delo je prejel številne nagrade, med njimi Creative Scotland Award, Robert Louis Stevenson Award, Society of Authors Award ter Arts on Prescription Award. Prevedene pesmi so bile objavljene v zbirki *Odtisnjeno na vodi* (*Printed on Water*), ki je pri založbi Shearsman Books izšla leta 2007 in prinaša avtorjev izbor iz več desetletij nastajajočega opusa.

Gerry Loose

Odtisnjeno na vodi

vse bi se moralo začeti ko je na videz končano
ko je končano bi se vse moralo začeti in videti
& vse je videz in nič se še ni začelo

borilne veščine

1

stvari ki se jih oklepamo
kako lahko jih je odvreči

stvari težave
drobna sočutja

že plava proč: odvrženi tovor
nad njim se prepirajo galebi.

vzklije prijateljstvo
in me najde praznih rok

reka teče v globini
pod mojim avtom

spet se pretvarjam da potujem
od tu do tja.

nož zarezhe
enkrat dvakrat

komu bom poklonil darilo

svojo smrt

2

kot moje svetlooko dekle
kot moj temnooki fant

človek poje
v praznini

obrezane besede
se prilegajo le tišini

vsak hip se
nekaj ponuja

vsakega pol
hipa sreče

bučanje mesečine
na gričih

3

garanje
noč in dan

viski ima okus
po viskiju

če bi le lahko prepoznal
iveri v tvojih očeh

kaj bi pridobil
kaj izgubil kaj spremenil

nekaj me je dvignilo
na vrh gore

in me odložilo
čas napornega dela je

poslušaj saj ne veva
kaj je ljubezen

4

že poražen
z izklopljenim razumom

ne vidimo ga
ne pokaže se

globoko znotraj
čaka mali otrok.

kaj je sploh
lahko izrečeno

v napetosti v sprostitvi
jecljanje spotikanje

med besedo in
ničem leži pesem.

presekati blebet
seveda

še enkrat tule
razburka površino

nežna sapica   droben dežek

govorica nima naslova

*(beseda sama ne more odpreti, je rekla.
Samye Ling 190797)*

zvok zlogov
om ah hum
& zvok krožne žage
ki reže drevo v deske

oplazi vodo zaniha rep
na skali njegov čutni uvid
mišično tkivo zloga
stotih zlogov

(Samye Ling: tibetanski budistični center na Škotskem)

vse simbol

za vse drugo

ogledalo v spalnici je praznina
veriga ki visi na privesku
vzročnosti

vse je to
kar je in to kar ni

za nagajivostjo v tvojih
očeh je bolečina ali pa je
za bolečino nagajivost

odvrneš pogled in kot
svetilnik v nevihtni noči

s snopom luči obsiješ
ladje odsevaš
veliko golih skal

preden tvoje svetleče oko
opiše cel krog na svoji

visoki in samotni poti morda
sem nasedel
kar niso skale se bo

gotovo premaknilo
in se spremenilo v podobe

ladij podobe svetilnikov
narediva še ogledala
sočutja in ljubezni

in neogledala
gibanja in ravnodušnosti

so že narejena delava
jih po tem vrstnem
redu

poimenovanje otoških ptičev

kovač zore
vihravi nabiralec gozdnatih tal
poljski pohajač obračalec govna
drobno naviti skakač
vetropavec vetronosec
sladkokreši rečni spalec
drobilec sanj
mrmrač trajnih čudes
gospodarček plimovanj
vrezovalec nebesnih krožnic
raztezalec peruti
čemerni valivec morskih kamnov
šivalec morja in obale
grleni razteznik
napol zveneči vodni venec
nenadni čivkač ob sesanju plime
navodni stalček
nebesni mrgolečnik plitvinski letač
pohajalec skalnih senc

iz sočasnosti

malo je manjkalo pa bi se zmenila za kobilo & žrebička ob njej po košnji
je začelo deževati Tim O'Sullivan se je odpeljal na traktorju brez kabine
čez glavo si je potegnil moj zimski plašč
v traktorski lopi je stržica v žepu plašča spletla gnezdo
& šele ko je zorelo poletje je Tim odjahal čez močvirje da
bi mi vrnil plašč
gnezdo jajca mladički le kako bi jo lahko zmotil

trideset let & v četrtem nadstropju na balkonu v lončku s
kepico praproti
je mestna golobica izvalila alabastrni jajci na majhen svitek rdečih &
rumenih električnih žic
& ne morem tja ven niti na nežen pomladanski dež

pred tristo leti je pesnik Bašo umirjeno korakal iz prestolnice
proti severu ko se je v Sendaju ustavil je srečal slikarja Kaemona
ob slovesu je umetnik pesniku izročil par sandal
uporabno darilo za potohodca trakovi so bili natančno & brezdanje
modri
kakor irisi
o čemer je Bašo napisal pesem

prebirajoč pesem se pod preprišnim oblakom odpravim iz hiše proti
botaničnim vrtovom grem mimo muslimana ki prodaja rože
v vedru ima šop irisov povsem enake barve kot Baševe sandale
pozdravim ga & za manj denarja kot stane štruca kupim deset vijoličastih
perunik
takšne so kot raztrgani oblaki & sončni žarki

**včasih je teža enaka teži zvezd &
zahajajočega sonca**

sonce obsije kopast oblak in zrelo rdeče pade za obzorje
s kakšno močjo luna použiva naša življenja & ljubezen ji pade k nogam
kri na naših temenih stara pokrajina nastlana s svitki sena
& razvlečena meglica dima iz jablanovine iz otroštva nekoga drugega
smrtni smo ljubezen je zvon prebujenja
oneži nas, lovec, našo kri izbrane gibe na nepravem mestu

valentinovo za Morgen

iz vrtnic, jasno &
hijacint & amarilisov
veliko spominčic &
zvončkov pa tudi
ukradenih sadežev

to je petina
petina štirinajstih
od tisoč
devetsto &
štiriinštiridesetih dni

približno osemnajst
milijonov
srčnih utripov
zaseje pomen
le zaljubljenecem

kaj je važnejšega
od brstečih sadik
vsaka si deli
bežen trenutek
nestalen, popoln

iz srnje steze do mojih vrat

tu počnem kar mi gre najbolje
plevem berem pijem

*

davčni računi niso poravnani
načrtujem klop okrog platane

*

čas mine ob črni papigi kraljici čebulic nočnega
tulipana zakaj ne bi delal sede

*

zgodnji avtobus v mesto k poučevanju bolje
bi bilo slediti trkajoči žolni med drevje

*

žolna trka zganjenih kril
krila se zganejo hip za hipom

*

marmorna dvorana vsi lepo oblečeni & varnostniki
ne vedo za dež v mojem vrtu

*

starka trosi kruh za ptice
cvetje se ji je prilepilo na čevlje to je vse

*

hčerka je odšla v svet
včasih v njeni sobi pustim goreti luč

*

jesensko listje se kopiči po vogalih
najboljše kar lahko storiš je da ne narediš nič

*

star lonec pod nebom kjer si umivam roke vrtnarjenje preplaši
nesi žabice k ribniku kjer se gosi prepirajo o ničemer

*

padec čez pijane predpise
adijo zaobljube adijo boleča golenica boleča dlan boleči nart

*

čisto majhen hrošček z lahkoto
preči napisane vrstice s katerimi se mučim

*

stopim ven da bi scal nočem da bi kliknila
ključavnica poslušam sovji klic

Prevedel Milan Dekleva